

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/535/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113242116
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113242116.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: COFIDIS, a.s. so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36 816 337, zastúpený Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o. so sídlom Bárdošova 2/A, 031 01 Bratislava, IČO: 36 866 881, proti odporcom: 1/ Q. C., nar. XX.XX.XXXX, 2/ B. C., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom C. G. XX/XXX, XXX XX H., o zaplatenie 1.454,83 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/10/2014-42 zo dňa 19. mája 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietnutý a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolanie navrhovateľa proti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým bola odporcom v rade 1/, 2/ uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 177,28 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, o d m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcom v rade 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 177,28 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (v poradí I. výrok), vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietol (v poradí II. výrok) a odporcom v rade 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal (v poradí III. výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ návrhom na začatie konania uplatnil proti odporcom peňažný nárok na zaplatenie sumy 1.454,83 eur a trov konania. Vyšiel zo zistenia, že účastníci konania uzavreli dňa 10.11.2007 zmluvu o revolvingovom úvere (ďalej už len zmluva), ktorou sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcom revolvingový úver s úverovým limitom 40.000,- Sk (1.327,76 eur). Okresný súd vyhodnotil označenú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z úverového účtu odporcov mal preukázané, že odporcovia čerpali úverový limit jednorázovo dňa 13.11.2007. Po preskúmaní uplatnenej výšky istiny, ktorú navrhovateľ špecifikoval ako úver vo výške 1.198,35 eur, úrok za poskytnutie úveru vo výške 211,83 eur, poistné vo výške 36,24 eur, poplatky z omeškania so splácaním úveru vo výške 8,41 eur, navrhovateľovi nepriznal sumu 260,62 eur, ktorú sumu účtoval odporcom ako poplatky za upomienky, nakoľko zo zmluvy nevyplýva, že by sa účastníci na takomto poplatku dohodli ani, že by odporcovia pri podpisovaní zmluvy boli oboznámení so sadzobníkom poplatkov navrhovateľa. Navrhovateľovi tiež nepriznal sumu 1.008,52 eur z dôvodu, že ak návrh na začatie konania podal na súd až dňa 12.12.2003 a posledná splátka bola splatná 16.11.2010, 3-ročná premlčacia doba uplynula dňa 15.11.2013. Navrhovateľovi nakoniec nepriznal ani peňažný nárok vo výške 8,41 eur z titulu poplatkov z omeškania so splácaním úveru. V tomto smere poznamenal, že navrhovateľ uplatňoval označený nárok na základe článku 7.2. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej už len VOP), ktoré ustanovenie znevýhodňuje dlžníkov v tom, že porušenie tej istej povinnosti bolo sankcionované 2krát. Z logického výkladu označeného ustanovenia VOP vyplýva, že účastníci si mali dohodnúť úrok z omeškania a zároveň aj poplatok z omeškania, ktorý má už povahu zmluvnej pokuty. Navyiac z predložených VOP

nevyplýva, že by odporcovia tieto podpísali. Na základe týchto skutočností z uplatneného peňažného nároku 1.454,83 eur priznal navrhovateľovi zvyšok nároku, t.j. sumu 177,28 eur. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. V podrobnostiach uviedol, že odporcovia mali vo veci väčší úspech, títo si však náhradu trov neuplatnili, preto im náhradu trov nepriznal.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Nenamietal záver okresného súdu, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Právne vzťahy z tejto zmluvy sa však riadia ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej už len ObZ), ktorá skutočnosť vyplýva i z VOP navrhovateľa, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. I keď sa jedná o spotrebiteľský úver, nie je možné zmluvu ako celok považovať za občianskoprávnu zmluvu. Poznámene, že zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody, a preto na právne vzťahy účastníkov sa použijú ustanovenia ObZ aj v prípade, ak žiadateľom o úver bola fyzická osoba - nepodnikateľ. Ustanovenie § 273 ObZ stanovuje, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na VOP vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzatvárajúcim zmluvu známe alebo v návrhu priložené. VOP poskytnutia úveru sú vytlačené na druhej strane zmluvy a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Navyiac odporcovia svojim podpisom zmluvy potvrdili, že zobrali na vedomie, že VOP sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Nakoľko zmluva bola uzatvorená v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch, odporcovia boli povinní zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Táto skutočnosť vyplýva z ust. § 2 písm. c/ Zák. č. 258/2011 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko odporcovia nesplácali poskytnutý úver riadne a včas, pristúpil k zosplatneniu celého úveru spolu s úrokom za poskytnutie úveru a ďalších poplatkov a listom zo dňa 31.05.2013 odstúpil od zmluvy. V danom liste zároveň odporcov vyzval na zaplatenie celého aktuálneho dlhu. Navrhovateľ v ďalšej časti odvolania namietal, že okresný súd sa nedôvodne zaoberal premlčacou dobou jednotlivých splátok a navyiac na daný právny vzťah aplikoval nesprávne OZ. Znovu pripomenul, že zmluva o úvere je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, čo znamená, že vždy sa spravuje ustanoveniami ObZ bez ohľadu na povahu subjektov vzťahu. Poukázal na ust. § 394 ods. 1 a § 397 ObZ, podľa ktorých ustanovení premlčacia doba plynie odo dňa, keď oprávnený od zmluvy odstúpil a premlčacia doba je 4 roky. Navrhovateľ namietal i spôsob výpočtu zamietnutej a priznanej časti sumy, nakoľko okresný súd nepoukázal na to, ktoré splátky premlčané nie sú. Odvolateľ v tomto smere poznámene, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania trval do dňa 31.05.2013, kedy došlo k odstúpeniu od zmluvy a do tejto doby odporcovia neuhradili splátky za obdobie 8/2012, 11/2012, 12/2012, 3/2013 a 4/2013 a mnohé ďalšie, ktoré by pri danom odôvodnení súdu nebolo možné považovať za premlčané. Aj táto skutočnosť svedčí o nedostatočnom posúdení nároku navrhovateľa a o svojvôli súdu pri rozhodovaní o danom nároku. Pokiaľ okresný súd zamietol jeho nárok na zaplatenie sumy 260,62 eur (ktorú sumu účtoval odporcom za poplatky za upomienky), navrhovateľ uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere je odplata za dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úrokov, ktoré dlžník platí veriteľovi. O tejto odplate boli odporcovia pri podpise zmluvy uzrozmene. Povinnosť odporcov zaplatiť úroky je uvedená v článku 5 bod 1 VOP. Úroková sadzba vo výške 2,14% mesačne je uvedená priamo na prvej strane zmluvy. V závere odvolania namietal i nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Odporcovia sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili a sami odvolanie proti rozsudku nepodali.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), v druhom a treťom výroku podľa § 221 ods. 1 O.s.p. zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Odvolanie navrhovateľa proti prvému výroku rozsudku podľa § 218 ods. 1 písm. b/ s prihliadnutím na § 201 O.s.p. odmietol.

Odvolací súd v prvom rade uvádza, že pokiaľ navrhovateľ podal odvolanie proti celému rozsudku okresného súdu, na podanie odvolania proti prvému výroku napadnutého rozsudku nebol navrhovateľ oprávnený. Označeným výrokom bolo jeho nároku vyhovené. Právo podať odvolanie prináleží v zmysle ust. § 201 O.s.p. len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím súdu spôsobená určitá ujma. Prvým výrokom rozsudku okresného súdu bola uložená povinnosť odporcom v rade 1/, 2/ a navrhovateľovi označeným výrokom nebola uložená žiadna povinnosť. Navrhovateľovi bola spôsobená ujma v poradí II. výrokom rozsudku okresného súdu, proti ktorému bol oprávnený podať odvolanie. V poradí III. výrok

(o trovách konania) je v zmysle § 206 ods. 2 O.s.p. závislým aj od II. výroku napadnutého rozsudku. Nakoľko odporcovia proti I. výroku rozsudku okresného súdu odvolanie nepodali, odvolací súd mohol preskúmať v rámci odvolacieho konania len II. a III. výrok rozsudku okresného súdu.

Z ust. § 79 ods. 1 O.s.p. možno vyvodíť, že okrem identifikácie všetkých účastníkov konania je nevyhnutné, aby návrh na začatie konania obsahoval i pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností. Opis rozhodujúcich skutočností je mimoriadne dôležitou súčasťou návrhu na začatie konania, ktorému súd musí venovať náležitú pozornosť. Povinnosť navrhovateľa uviesť opis rozhodujúcich skutočností vyplýva nielen z ust. § 79, ale i z ust. § 120 O.s.p. Vymedzenie rozhodujúcich skutočností v návrhu na začatie konania závisí od obsahu právnej úpravy obsiahnutej v hmotnoprávných predpisoch, resp. od obsahu zmluvných vzťahov, ktorá je (sú) predmetom konania. Vecnému prejednaniu návrhu vo veci samej a pokračovaniu v konaní bráni skutočnosť, ak návrh neobsahuje popísanie rozhodujúcich skutočností, eventuálne ak je popísanie týchto skutočností natoľko neúplné, neurčité alebo nezrozumiteľné, že nemožno bez ďalšieho určiť, aký skutok má byť predmetom konania, resp. ak je medzi tvrdenými skutočnosťami a žalobným petitom logický rozpor. Žalobný petit teda musí vychádzať z vymedzenia rozhodujúcich skutočností. V prípade, že z týchto skutočností nevychádza, a teda nemožno zistiť, na základe čoho má súd o žalobnom petite rozhodnúť, žalobný návrh je neúplný i keď je petit sám o sebe presný, určitý a zrozumiteľný.

Odvolací súd vo svetle vyššie uvedených právnych úvah vo vzťahu k výkladu ust. § 79 ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že i keď samotný žalobný petit je jasný a zrozumiteľný (navrhovateľ v ňom presne uviedol celkovú výšku dlžnej sumy, i to z čoho sa skladá), opis rozhodujúcich skutočností je v návrhu na začatie konania neúplný a nejasný. Navrhovateľ v návrhu ani v ďalšom konaní pred prvostupňovým súdom neuviedol čo predstavuje zostatok úveru 1.198,35 eur (ktoré konkrétne splátky a za ktoré obdobie boli splatné), ako bol vypočítaný úrok za poskytnutie úveru v žiadanej sume 211,83 eur, ako bolo určené a vypočítané poistné v žiadanej sume 36,24 eur (a za ktoré obdobie), ako boli určené a vypočítané poplatky z omeškania v žiadanej sume 8,41 eur.

O nejasnosti a neúplnosti návrhu na začatie konania z hľadiska opísania rozhodujúcich skutočností nasvedčujú i skutkové i právne závery uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, kde okresný súd napr. uvádza, že navrhovateľovi nepriznal sumu 260,62 eur z titulu poplatkov za upomienky, pričom z obsahu návrhu na začatie konania ani nie je celkom zrejmé, či navrhovateľ takýto peňažný nárok uplatnil. Okresný súd sa tiež v odôvodnení rozsudku zaoberal premlčaním konkrétnych splátok úveru, hoci z obsahu návrhu na začatie konania nie je zrejmé, ktoré splátky úveru a za ktoré obdobie zostali neuhradené. Navrhovateľ sa vo svojom návrhu v tomto smere obmedzil len na konštatovanie, že odporcovia ku dňu podania návrhu neuhradili sumu vo výške 2.547,55 eur a že ďalšie splátky už neuhradili (ktoré a za aké časové obdobie už navrhovateľ neuviedol). Opis rozhodujúcich skutočností absentuje v návrhu na začatie konania aj čo sa týka žiadaného poplatku z omeškania vo výške 8,41 eur a poistného vo výške 36,24 eur. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nemožno vyvodíť záver či sa okresný súd posledne menovaným peňažným nárokom (poistným) vôbec zaoberal.

Odvolací súd na základe vyššie uvedených zistení dospel k záveru, že okresný súd vec prejednal a o nej rozhodol napriek tomu, že návrh na začatie konania neobsahoval jasný a zrozumiteľný opis rozhodujúcich skutočností. V dôsledku toho, že okresný súd vec prejednal na základe neúplného návrhu a zároveň o takomto návrhu rozhodol, zaťažil konanie vadou podraditeľnou pod ust. § 212 ods. 3 v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd v ďalšom konaní postupom podľa § 43 ods. 2 O.s.p. vyzve navrhovateľa, aby nárok na začatie konania doplnil o pravdivý opis rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k žiadaným peňažným nárokom.

Odvolací súd v závere poznamenáva, že vyššie uvedenými vadami trpí i v poradí I. výrok rozsudku okresného súdu, ktorý však odvolací súd nemohol zrušiť, nakoľko odporcovia (ako oprávnené osoby na podanie odvolania) proti nemu odvolanie nepodali.

Okresný súd v novom rozhodnutí rozhodne aj o všetkých trovách konania vrátane trov tohto odvolacieho konania.

Okresný súd v novom rozhodnutí rozhodne aj o všetkých trovách konania vrátane trov tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.